

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

APFELDORF & CO.

עורכי-דין ומגשרים

לפני כב' השופטת הבכירה ריבה ניב

תובעת	צ'רלטון בע"מ
	ע"י ב"כ עו"ד דן וסטריך
	נגד
נתבעים	1. א.י. פיצה שותפות
	2. יניב מויאל
	3. אורן חן
	ע"י ב"כ עו"ד ד. זילברשלג

פסק דין

- 1
- 2 1. התובעת הינה חברה פרטית המפיקה ערוצי ספורט בטלוויזיה ומחזיקה בזכויות
- 3 להענקת רישיון להקרנה, לשידור או להעמדה לרשות הציבור, של ערוציה והיצירות
- 4 הדרמטיות המופקות על ידה. בין היתר, הפיקה התובעת את משחקי הכדורגל
- 5 הידועים כ"יורו 2012" והייתה בעלת הרישיון לשווק או למסחר, גם את משחקי
- 6 היורו בישראל. על מנת להגן על זכויותיה מפני מפירים, שכרה התובעת שירותיו של
- 7 משרד חקירות.
- 8 הנתבעת 1 הינה בית עסק לממכר פיצה. הנתבעים 2-3 היו שותפים בניהולו עד
- 9 שמכרוהו.
- 10
- 11 2. על פי כתב התביעה שהוגש כנגד הנתבעים, ביקורת שנערכה ביום 21/6/12 העלתה כי
- 12 באותו מועד שידר בית העסק לציבור לקוחותיו את משחקי היורו לשנת 2012, מבלי
- 13 שרכש מאת התובעת רישיון לכך. התובעת שלחה מכתב התראה לנתבעת 1, הודיעה
- 14 על ההפרה שתועדה, והציעה לנתבעת לרכוש (בדיעבד) רישיון כדין להקרנה, שאם לא
- 15 כן תנקוט בהליכים לאכיפת זכויותיה. משלא נענתה- הוגשה התביעה.
- 16 התובעת עותרת לחייב את הנתבעים בסכום של 85,000 ₪ בגין הפרת זכויותיה.
- 17
- 18 3. בכתב הגנתם הודו הנתבעים כי לא רכשו מהתובעת ערוצי צפייה בטלוויזיה,
- 19 שהתובעת טוענת לזכויות בהם, וכי לא היו זקוקים וממילא לא רכשו מהתובעת
- 20 רישיון לשדר באופן פומבי. הנתבעים אף הכחישו כי שידרו ערוצי טלוויזיה באופן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

- 1 פומבי ביום הרלבנטי לתביעה, וטענו כי החוקר שערך את הביקורת ואף צילם אותה,
2 עמד במרחק רב מבית העסק. עוד טענו כי נכחו במקום אנשים מועטים בלבד, אשר
3 לא התבוננו, ואף לא היה באפשרותם, לצפות במסך טלוויזיה שהיה בתוך בית
4 העסק.
- 5 הנתבעים חלקו על זכות התובעת לסחור בשידורי הטלוויזיה, על זכות היוצרים שלה,
6 וטענו כי לא הפרו דבר מכל אילו.
- 7
- 8 עוד טענו כי התובעת התעלמה מהעובדה שבית העסק מצוי במרכז מסחרי שלו חברת
9 ניהול, האחראית לפעילותו החוקית של המרכז ועל ניהולו התקין. לטענתם, שילמו
10 דמי ניהול גבוהים לחברת הניהול, בגין שירותים מקיפים, שחברת הניהול התחייבה
11 לתיתם. בנוסף, נטען על ידם כי ניהלו בית פיצה קטן, שהכנסותיו מועטות, ואינן
12 עומדות בשום יחס לסכום התביעה. לגרסתם, ניסתה התובעת בעבר לטפול עליהם
13 חיוב בגין "הפרת" זכויות יוצרים, אולם חזרה בה מכוונתה.
- 14
- 15 **דין** .5
- 16 שידורי ספורט בתשלום נקבעו ע"י המועצה לשידור כבלים ולוויין ("המועצה")
17 ואושרו ע"י בית המשפט (בגץ 699/06 עו"ד אמיר ישראלי נ' משרד התקשורת ואח').
18 הוצאותיה של התובעת בהפקת שידורי הספורט הוכרו בפסה"ד הנ"ל, עת נקבע כי
19 **"המועצה רשאית הייתה להביא בחשבון גם את עניינה של חברת צ'רלטון בע"מ**
20 **שהשקיעה ממון רב ברכישת הזכויות לשדר את משחקי המונדיאל"**.
- 21
- 22 זכויותיה של התובעת נובעות מהסכם רישיון הנרכש מאת UEFA- באשר למשחקי
23 היורו, ומכוח זכויות היוצרים שלה- כאשר היא עצמה עורכת את המשחקים, מלווה
24 אותם בפרשנות, כתבות, כתבי גרפיקה ועוד. הזכויות הוכחו באמצעות החלטות
25 המועצה שצורפו לתצהיר מנהל מחלקת העסקים, מר וינשטיין, ובאמצעות חלקים
26 מההסכם של התובעת עם ערוץ 9, המהווה פלטפורמה לשידור תכניות ושידורים
27 שמפיקה התובעת.
- 28
- 29 התובעת טוענת כי המשחקים ששודרו ביום ההקרנה בו נערכה הביקורת, הופקו על
30 ידה, ולפיכך יש לה בהם זכויות יוצרים. ואכן, שידורי ספורט הוכרו כבעלי זכויות
31 יוצרים: **"בנוסחו האנגלי של חוק זכות יוצרים 1911, נאמר במפורש כי על**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "יצירה" "להיות" מקורית. (original) "דרישה זו, המהווה תנאי להכרה ביצירה
- 2 כבת-הגנה, אמנם נשמטה מן התרגום העברי של החוק, אך, ככלל, ביחס לנושא זה
- 3 נדרשה הפסיקה לנוסחו האנגלי. בית-המשפט המחוזי קבע בפסק-דינו כי בפירוט
- 4 רכיבי התהליך שבו מופקים הצילומים, ולאור המיומנות המקצועית הנדרשת
- 5 בהפקות מסוג זה, יש משום הוכחה מספקת כי בשידורי הטורניר יש מיזדה לא
- 6 מבוטלת של מקוריות וביטוי אישי. מסקנה זו בדין יסודה. " (ע"א 2173/94 Tele
- 7 Event Ltd. נ' 'ערוצי זהב ושות', פ"ד נה(5)529). כך גם בדיון הנוסף באותו עניין
- 8 (דנ"א 6407/01): "הקביעה ששידורי הספורט של התובעת הינם "יצירה מקורית"
- 9 הזוכה להגנת דיני זכויות היוצרים, אינה יכולה להיות שנויה במחלוקת נוכח פסקי
- 10 הדין מפורשים של בית המשפט העליון בעניין."
- 11
- 12 חוק זכות יוצרים התשס"ח – 2008 מגדיר כי "זכות יוצרים היא הזכות הבלעדית .8
- 13 לעשות ביצירה, או בחלק מהותי ממנה, פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן
- 14 בהתאם לסוג היצירה:
- 15 (3) ביצוע פומבי כאמור בסעיף 13 – לגבי יצירה ספרותית, יצירת דרמטית,
- 16 יצירה מוסיקלית ותקליט;
- 17 (4) שידור כאמור בסעיף 14 – לגבי כל סוגי היצירות;
- 18 (5) העמדת היצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 15 – לגבי כל סוגי היצירות."
- 19
- 20 סעיף 15 מגדיר: "העמדה של יצירה לרשות הציבור היא עשיית פעולה ביצירה כך .9
- 21 שלאנשים מקרב הציבור תהיה גישה אליה ממקום ובמועד לפי בחירתם". עקב
- 22 זכותה של התובעת בשידוריה, יש לקבל את רשותה להקרינם לציבור. רשות זו ניתנת
- 23 על ידה כנגד תשלום (רשיון). התובעת הוכיחה (נספח ד' לתצהיר ויינשטיין), כי קודם
- 24 לשידור משחקי יורו 2012 הודיעה ופרסמה את דבר זכויותיה בשידור המשחקים
- 25 והצורך בהסדרת הרשיון לבתי עסק המקרינים שידורים פומביים. שידור כזה ללא
- 26 רשות התובעת- מפר את זכויותיה.
- 27
- 28 התובעת זימנה לעדות את מר שי פשה, אשר הועסק על ידי חברת חקירות שקיימה .10
- 29 קשרים מסחריים עם התובעת. העד צירף לתצהירו דו"ח חקירה ותקליטור המתעד
- 30 אותה. לגרסתו, ביקר בבית העסק פעמיים, פעם לתיעוד ופעם נוספת לרכישת מוצר,
- 31 לשם קבלת החשבונית המעידה על זהות העסק. העד סיפר כי כאשר עבר ברחוב, ניתן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

- 1 היה לראות את המשחק המשודר ממרחק, ולכן לא התקרב לעבר בית העסק יתר על
2 המידה. לטענתו, כשצילם את בית העסק מרחוק, ניתן היה להבחין בטלוויזיה תלויה
3 על הקיר, באופן שסועדים בחוץ יכולים היו לצפות בה. העד אישר כי צילם בעצמו
4 את התקליטור ולא היה כל מחסום לשדה הראיה: "עברתי ברחוב, אפשר היה
5 לראות את המשחק מרחוק, העדפתי לצלם ולהמשיך. לא הייתי צריך להתקרב,
6 אפשר היה לראות אותו מהמקום שעמדתי... נשלחתי כדי לתעד עסקים שמקרינים
7 משחקי יורו לציבור הרחב, אני לא אמור לחכות שיהיו יותר אנשים, זה מה שראיתי
8 וזה מה שצילמתי... אני צריך לצלם שידור שמוקרן לציבור הרחב, פונה כלפי הרחוב
9 ושיש מקומות ישיבה... אם המסך היה פונה לעסק, לא הייתי יכול לראות אותו
10 מהרחוב".
- 11 העד חזר ושנה כי השאלה אם האנשים היושבים בחוץ צופים בטלוויזיה אם לאו,
12 איננה רלוונטית לגביו, וכי 3 מקומות הישיבה שתיעד, היו שייכים לבית העסק של
13 הנתבעים.
- 14
- 15 הנני דוחה את טענות הנתבעים בסיכומיהם לפיהם: "עד תביעה זה הודה כי צילם
16 ממרחק רב מחוץ לעסק את מקלט הטלוויזיה שהיה מותקן על קיר פנימי בעסק
17 הקטן של הנתבעים, קיר המופנה לקיר פנימי אחר." אלמלא היה מסך הטלוויזיה
18 פונה לחלקו החיצוני של בית העסק, לא היה העד, שעבר מצידו האחר של הרחוב-
19 מבחין בה, ואין לי אלא להפנות לדבריו, כפי שצוטטו לעיל. העמדת המסך באופן
20 שהעוברים ושבים, בין אם ישבו על כסאות בית העסק ובין אם המתינו בקרבת
21 מקום, יכולים היו לצפות בו, מהווה הפרת זכותה של התובעת.
- 22
- 23 כך גם באשר לטענה כי "לא ניתן לראות כי לקוחות כלשהם המצויים בבית העסק
24 צופים בטלוויזיה"- זאת לנוכח דברי החוקר כי הנתבעת 1 שידרה על גבי מסך פלסמה
25 את הקרנת יורו 2012 ובאותה עת היה בית העסק פתוח לציבור הרחב ושלושה
26 לקוחות יכלו ואף צפו בפועל בשידור. אותם שלושה אנשים צולמו כשהם יושבים
27 מחוץ לבית העסק של הנתבעת.
- 28
- 29 הנני דוחה גם את הטענה שתיעוד של דקה אחת איננו מספיק וכי החוקר כלל אינו
30 יודע האם היה שידור רציף של המשחק. ההפרה, המתבטאת בהעמדת השידור
31 לציבור, תועדה במשך זמן קצר, סימלי. לו היתה נטענת הטענה כי הנתבעים או מי
32 מטעמם, הדליקו את מכשיר הטלוויזיה לדקה, ולאחר מכן כיבוהו, או שלא המשיכו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לשדר את המשחק ביתר הזמן, נכון היה להטיל על התובעת להוכיח כי ההפרה
2 הנטענת אכן התרחשה. משלא נטענה טענה מסוג זה, די בעובדה שהוכח השידור,
3 בביקור אקראי זה, ולו לזמן מועט- כדי לקבוע כי ההפרה אכן התקיימה.
4
- 5 14. זאת ועוד, כבר נקבע כי הצגה על ידי הצבת מקלט במקום ציבורי מהווה ביצוע פומבי
6 מפר של היצירות המשודרות (ע"א (ת"א) 1000/80 בלומברס נ' הסניף הישראלי של
7 תעשיית תקליטים (פורסם בנבו), וכי המבחן לפומביות נקבע עפ"י אופיו של המקום
8 ומהעובדה שיש בו אנשים מזדמנים ולא קבועים. (תא 12223/03 הארגון היציג של
9 המבצעים בישראל נ' יורוטקס טקסטיל בע"מ(פורסם בנבו)). כאמור, עדותו של
10 החוקר הניחה תשתית עובדתית מספקת בשאלת ההפרה.
11
- 12 14. ההגדרה של "השמעה בציבור" פורשה על ידי בתי המשפט בארץ בהרחבה. כך נקבע
13 כי השמעת מוסיקה באולמות אירועים נחשבת כ"השמעה פומבית", וכך גם השמעת
14 מוסיקה בבתי קפה, מספרה, לובי של מלון, חדר כושר, משחקייה לילדים ועוד
15 (ראה: [ע"א\(ת"א\) 1987/97 אקו"ם נ' אולמי חאן הדקל בע"מ](#), תק-מח, 2144(1) 99
16 פסקה 3, שאושר ברע"א [1827/99 אולמי חאן הדקל בע"מ נ' אקו"ם](#), תק-על(2) 99
17 639, להלן: "עניין אולמי חאן הדקל"; [ת.א. 827/97 הפדרציה הישראלית](#)
18 [לתקליטים וקלטות בע"מ נ' אולמי חאן הדקל בע"מ](#), תק-מח 65535(1) 2002
19 פסקה(4) ח); [ת.א. 25/98 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ](#)
20 [נ' אטלנטיס נשר בע"מ](#), תק-מח, 2668(1) 98 שאושר ברע"א [1263/98 אטלנטיס](#)
21 [נשר בע"מ נ' הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ](#), פדאור; 550(3) 98
22 [ת.א. 2433/04 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות נ' מינץ](#)) לא פורסם -
23 (30.5.10 [המ"ת"א 6751/71 אקו"ם בע"מ נ' חברת מלון דבורה](#), פ"מ עח 263;
24 [ת.א. שלום ת"א 90117/99 אקו"ם אגודת קומפוזיטורים בע"מ נ' ונדה קרון](#)) לא
25 פורסם; (19.12.02 - [ת"א מחוזי ב"ש 1042/02 הפדרציה הישראלית לתקליטים](#)
26 [וקלטות בע"מ נ' קנטרי קלאב אשקלון בע"מ](#)) לא פורסם; (31.8.04 - עניין
27 [פ.מ.ג.א. מזוןהנ"ל](#); [ת.א. מחוזי ת"א 2378/07 הפדרציה הישראלית לתקליטים](#)
28 [וקלטות בע"מ נ' החלל המופלא עד הלום בע"מ](#)) לא פורסם; (24.11.11) – וכן ראה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ספרה הנ"ל של ש. פרזנטי בעמ. (1087-1089 תא) (ת"א 6327-09-11) **הפדרציה**
2 **הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' קר ויז'ן ישראל בע"מ** (פורסם בנבו).
3 הנני קובעת כי התובעת הוכיחה את השידור הפומבי מבית עיסקה של התבעת, ואת
4 הפרת זכויותיה עקב כך.
5
6 הנני דוחה את טענת התבעים כנגד דו"ח החקירה של מר פשה וכנגד עדותו. 15
7 לשיטתם, לא הגיש תצהירו כחוקר מוסמך ואף את התיעוד שערך לא ניתן להגיש,
8 מאחר ואינו קביל, משום שבוצע תוך עבירה על חוק הגנת הפרטיות. לא מצאתי
9 לאיזה מסעיפיו של חוק הגנת הפרטיות תשמ"א- 1981 התכוונו התבעים. התיעוד
10 לא נעשה ברשות היחיד, איננו מתעד מי מהנתבעים בנסיבות העלולות להשפילו או
11 לבזותו, וכלל, אין בו פגיעה בפרטיות בניגוד לחוק האמור.
12
13 הנני מקבלת גם את טענת התובעת כי אין רלבנטיות לטופס עליו ערך החוקר את 16
14 הדו"ח, כשם אין כל נפקות לשאלה האם הינו חוקר מוסמך, אם לאו (ולעניין זה
15 העיד העד כי הוא בעל רשיון מטעם משרד המשפטים) ולפיכך טענת אי הקבילות-
16 נדחית.
17
18 אינני מקבלת אף את הטענה כי לא הוכח שהשידור היה מלווה בהשמעת קול. על כך 17
19 השיבה התובעת: **"התובעת תבהיר כי אין זה רלבנטי אם שומעים או לא שומעים**
20 **קול בסרט התיעוד. היעלה על הדעת שבית העסק יעמיד וישדר לרשות הציבור**
21 **שידור משחק בבית העסק ויטען כי לא הפר זכויות מאחר והפר אותם ללא סאונד?**
22 **...התובעת עורכת את השידור באולפניה, עושה שימוש בניידות שידור, מצלמות,**
23 **אמצעים גרפיים, לרבות עריכת תמונה וזוית צילום ומוסיפה, בין היתר, קטעי**
24 **קישור, גרפיקה, קדימונים, קטעים משידורים אחרים ועוד על מנת להפוך את**
25 **השידור לחווייתי, מעניין ואטרקטיבי עבור צופיה. כל אלו הופכים את התכנים**
26 **המופקים על ידי התובעת ליצירה דרמטית בה יש לה זכויות יוצרים."**
27
28 הנני מקבלת את טענות התובעת כי זכותה לגבות תמורה עבור הרשות לצפות 18
29 בשידוריה קמה מכוח זכות כפולה- זכות היוצרים ביצירה, והרשיון שרכשה מאת
30 UEFA. שני אלה כבר הוכרו בבתי המשפט השונים, בהליכים רבים, ואין להתבעים
31 יכולים לשמוט את הבסיס לזכות כפולה זו, בהתנגדויות שאין בהן ממש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-07-11970 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
19. עוד טענו הנתבעים כי היה על התובעת לפנות אל חברת הניהול על מנת לבדוק האם הינה משלמת לתובעת עבור זכויות השידור של כלל החנויות במרכז המסחרי. לנוכח הפרת הנתבעים את זכויות התובעת, לא מצאתי, מדוע הוטל על האחרונה לחקור ולדרוש אם רכשה חברת הניהול רשיון קולקטיבי לכלל חנויות המרכז. אם התחיבה חברת הניהול כלפיה דייריה, לרכוש מנוי כזה, היה על הנתבעים להפנות אצבעם המאשימה אליה, בדרך של הודעת צד ג'. אם סבורים הם כי מוטלת עליה התחיבות חוזית, או חובה שדין לעשות כן, זכותם לאכוף זכויותיהם באמצעות הליך משפטי נפרד- לאחר מכן.
20. הנתבעים מחו כנגד הצגתם כ"גנבי זכויות" וטענו כי "ההגנה לפי חוק איסור לשון הרע" לא תעמוד לתובעת כאן. " מבלי להתייחס להגנות חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 על האמור בכתבי בי-דין, אין להתעלם מההלכה הפסוקה, המחמירה עם מפרי זכויות קניין רוחני. "המפרים קניין רוחני אין מכנים אותם גנבים, ואולם גזלנים הם העושים עושר על חשבון הזולת. חוק הקופירייט משנת 1911 נועד להגן על יוצרים ודומיהם מפני גזלני קניין רוחני, וצורך זה לא פחת גם בימינו;" (דנ"א 6407/01 הנ"ל).
21. חוק זכות יוצרים קבע, בסעיף 56, פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, בשיעור של עד 100,000 ₪. ס"ק (ב) מעניק לבית המשפט שיקול דעת נרחב, המתבסס, בין היתר, על משך ההפרה, חומרתה, הנזק שנגרם, תום ליבו של המפר וכו'. לטענת התובעת, בכוונת מכוון העלה המחוקק את הפיצוי לסכום האמור. לשיטתה, יש לחייב את הנתבעים בסכום של 85,000, בין היתר משום שנמנעה ממנה הכנסה שהינה זכאית לה, ובין משום התעשרותם של הנתבעים על חשבונה שלא כדין, מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט. התובעת הביאה שלל דוגמאות להראות את הסכומים הנפסקים על ידי בתי בית המשפט.
22. בבואי לשקול את הסכום לפיצוי, נלקחו בחשבון, לבית הלל, העובדות שהוכחה הפרה אחת, שנדגמה במשורה, שחומרתה מינורית, ושהנתבעים כשלו בעסקיהם והינם מחוסרי יכולת כלכלית. לבית שמאי אצין את גרירתה של התובעת להליכים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11970-07-13 צ'רלטון בע"מ נ' א.י. פיצה שותפות ואח'

תיק חיצוני:

1 משפטיים ולהוצאות הנילוות להם ולהתעלמותה ו/או סירובה של הנתבעת, גם
2 במהלך הדיון, לרכוש רטרואקטיבית את הרישיון.
3 הנני קובעת כי הנתבעים, ביחד ולחוד, ישלמו לתובעת סכום של 30,000 ₪.
4 הנתבעים יישאו באגרת המשפט. בנוסף, ישלמו לתובעת שכ"ט עו"ד בסכום של
5 6,000 ₪ (כולל מע"מ). כל הסכומים ישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין,
6 למעט אגרות המשפט, שתשוערכנה מיום תשלומן בפועל.
7
8
9
10
11
12

13 ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.
14

15 ריבה ניב, שופטת בכירה
16
17
18